

Gregor Joseph WERNER (1693-1766):

De profundis

De profundis clamavi ad te, Domine;
Domine, exaudi vocem meam.
Fiant aures tuae intendentes in vocem
deprecationis meae.
Si iniquitates observaveris, Domine,
Domine, quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est;
et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus:
speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem,
speret Israël in Domino.
Quia apud Dominum misericordia,
et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus
ejus.

Gloria Patri, et Filio,
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio,
et nunc, et semper:
et in saecula saeculorum. Amen.

A mélységekből kiáltok hozzád, ó, Uram,
Uram, hallgasd meg az én szómat!
Legyen a te füled figyelmes
az én könyörgésemnek szavára!
Ha a gonoszságokat számon tartod, Uram,
Uram, ki áll meg akkor teelőtted?
De nálad kegyelem vagyok,
és a te törvényed miatt reménykedem benned,
Uram.
Reménykedik az én lelkem az ő igéjében, az én
lelkem az Úrra várakozik.
Miként virrasztó a hajnal jöttére,
várakozzék az Úrra Izráel!
Mert az Úrnál az irgalmasság,
és bőséges önála a szabadítás.
És ő szabadítja meg Izráelt
mind az ő gonoszágaiból.

Zs 130(129)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak
és Szentlélek Istennek,
Miképpen kezdetben vala,
most és mindenkor
és mindörökkön örökké! Ámen.